

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Bart Impens

tegen

HLN.be

Met twee mails van 14 en 15 maart 2022 dient de heer Bart Impens een klacht in tegen HLN.be. Aanleiding is een artikel van 9 maart onder de titel '*Slechtste huurders van het land' slaan achtste keer toe in 12 jaar: "De hele inboedel is vernield. Ze namen zelfs onze schilderijen van 12.000 euro mee"*. Redactievertegenwoordiger Edwin Ceulebroeck van DPG Media antwoordt met een brief van 20 april 2022.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 13 juni 2022. Bart Impens was niet aanwezig. Voor HLN.be woonden Edwin Ceulebroeck en journalist Tim Lescauwae de hoorzitting bij.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een koppel dat sinds 2009 al acht keer uit een huurwoning werd gezet op bevel van de vrederechter, omdat het de huur niet betaalde, de woningen niet onderhield en vernielingen aanrichtte. De journalist laat twee eigenaars/slachtoffers aan het woord. In het laatste appartement waar het koppel woonde en dat de aanleiding vormde voor het artikel ging hij samen met de eigenares kijken. Hij trof er onder meer paars water in het bad, beschimmelde pizzaresten in bed, kapotte matrassen, uitwerpselen van honden op het parket en overal vuilniszakken aan. Volgens de vrouw bouwden de huurders haar mooie appartement in amper drie maanden helemaal om en namen ze ook twee dure schilderijen van samen 12.000 euro mee. Een tweede eigenaar zegt dat het koppel altijd op dezelfde manier te werk gaat: "Ze komen aan in een chique bak, met vervalste loonbrieven, en wekken vertrouwen." Achterstallige huur en herstelkosten kostten hem 30.000 euro. Volgens het artikel zijn klager en zijn gezin al jarenlang de schrik van elke huisbaas in Oostende en omstreken.

In een kaderstuk zegt de persrechter van de West-Vlaamse vrederechten dat dit verhaal neigt naar het criminele en dat hij de frustratie van de verhuurders goed begrijpt, maar dat een zwarte lijst voor dergelijke huurders niet bestaat vanwege de wet op de privacy en het recht op woonst.

Bij het artikel staan geblurde foto's van klager met een baby op de arm en van zijn partner, naast gewone foto's van het onderkomen appartement en van de eigenares met haar dochters aan de schoonmaak.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat de journalist de informatie onvoldoende gecheckt heeft en ongegronde beschuldigingen uit. Verder spreekt hij van schending van de privacy en gebrek aan wederhoor.

Het artikel schendt de privacy van klager en zijn gezin. De redactie heeft geen moeite gedaan om de foto's van zijn echtgenote en kleinkind te blurren.

In het artikel komt een lopend onderzoek ter sprake. Het beschuldigt klager publiek, zonder proces, van meerdere misdrijven.

De journalist heeft geen weerwoord gevraagd. Hij heeft het artikel niet geverifieerd en enkel gepubliceerd op basis van leugens, zonder onderzoek of achtergrond.

Het artikel is uit zijn context gerukt omdat op het moment van publicatie de eigenares nog geen wettelijke basis had om de woning te betreden en dus inbraak pleegde. De uitdrijving van klager uit het appartement was tussen zijn advocaat en die van de eigenares afgesproken voor twee dagen later. Klager zou dan de sleutel en de code binnenbrengen. Maar toen de kuisploeg met zijn dochter aan de deur stond, was die al geforceerd.

Klager en zijn kinderen hebben door het artikel bedreigingen ontvangen via sociale media, mail en telefoon, gewoon omdat een journalist blijkbaar niet wist dat hij op het moment van publicatie in principe in een ingebroken pand stond.

HLN.BE zegt dat het artikel waarheidsgetrouw is en de privacy niet schendt en dat de principes van wederhoor zijn nageleefd.

De eigenaars/slachtoffers hebben de kat de bel aangebonden nadat ze hun appartement in een 'walgelijke toestand' hadden aangetroffen na de doortocht van klager en zijn familie. De journalist heeft de ravage in hun bijzijn kunnen vaststellen. Hij heeft het appartement bezocht en zag de vernielingen en de viezigheid die de huurders hadden achtergelaten. Hij heeft de feiten gecheckt en het artikel bevat geen onwaarheden. Hij heeft de huisbazin geïnterviewd en haar verklaringen getrouw weergegeven. De foto's bij het artikel en nog meer foto's waarover de journalist beschikt laten niets aan de verbeelding over.

De huisbazin heeft de journalist uitgenodigd om mee te gaan naar de woning. Zij wist dat de bewoners het appartement verlaten hadden. Ze is met de sleutel binnengegaan en heeft geen deur geforceerd, zoals klager beweert. Er was niemand meer aanwezig. Dat klager de huisbazin nu beticht van inbraak omdat ze nog geen wettelijke basis had om de woning te betreden, is een geschil tussen beide partijen waar de journalist volledig buiten staat. Hij maakt er geen gewag van in zijn artikel en klager kan hem in deze geen enkele fout of onwaarheid aanwrijven.

Klager zegt dat het artikel hem zonder proces beschuldigt van meerdere misdrijven. Maar er is een vonnis en een klacht. In een vonnis van 8 februari 2022, vier weken voor publicatie van het artikel, besliste de vrederechter dat de huurders het pand vijftien dagen na betekening van het vonnis moesten verlaten wegens overlast, slecht onderhoud, wanbetaling, bewoning met te veel personen en gebruik van valse loonfiches om de huurovereenkomst te bekomen. Klager en zijn partner werden over de hele lijn in het ongelijk gesteld. Daarnaast dienden de eigenaars een klacht in wegens diefstal van twee schilderijen ter waarde van 12.000 euro, die werden verkocht aan een Nederlandse veilingssite.

Zoals het artikel vermeldt, is klager op bevel van de rechter de afgelopen twaalf jaar acht keer uit een woning gezet, en dat alleen nog maar in het arrondissement Oostende. De journalist

maakt zijn bron voor deze gegevens niet publiek, maar heeft wel toelichting gegeven aan de rapporteringscommissie van de Raad.

Alle bronnen zijn eensluidend over de werkwijze van klager en zijn partner. Het zijn onverbeterlijke recidivisten die verhuurders stelselmatig om de tuin leiden. Ze leven de woningen op, wachten tot ze eruit gezet worden en gaan dan op zoek naar een volgend slachtoffer.

De privacy van klager en zijn gezin of familie is niet geschonden. Gezien de ernst van de feiten en het leed dat verscheidene slachtoffers is aangedaan, is het van gewichtig maatschappelijk belang om over de wanpraktijken van klager te berichten. Het artikel vermeldt enkel de voornaam, de beginletter van de familienaam en de leeftijd van klager en zijn partner. Gezien het gewichtig maatschappelijk belang is deze beperkte identificatie zeker gewettigd. De foto's van klager en zijn partner zijn op doeltreffende manier onherkenbaar gemaakt waardoor identificatie onmogelijk is. Maar eigenlijk was zelfs volledige identificatie toegestaan, en wel als waarschuwing voor mogelijk nieuwe slachtoffers.

De journalist heeft geprobeerd om klager op te sporen en te contacteren, maar om evidente redenen was zijn telefoonnummer nergens te vinden en woonde hij niet meer op het adres waarover de journalist beschikte. Ook de advocaat van klager was vervangen. Het was dus praktisch niet mogelijk om klager te bereiken.

Maar wederhoor was ook niet noodzakelijk. De journalist brengt in zijn artikel zelf geen beschuldigingen uit, wat betekent dat hij klager in principe niet hoefde te contacteren. Bovendien zijn de beschuldigingen die de slachtoffers uiten bevestigd door officiële bronnen en rechtbanken, telkens met vonnissen in het voordeel van de slachtoffers. In dat geval zijn het geen beschuldigingen waarvoor volgens de Code wederhoor nodig is.

BESLISSING

Er zijn geen aanwijzingen dat de journalist de informatie onvoldoende gecheckt heeft of onwaarheden en ongegronde beschuldigingen uit. Hij heeft met twee getuigen gesproken en is in het appartement van een van hen gaan kijken. Hij staft deze getuigenissen met de informatie dat klager op bevel van de vrederechter de afgelopen twaalf jaar acht keer uit een huurwoning werd gezet. Aan de rapporteringscommissie van de Raad heeft hij toelichting gegeven over de bron van deze informatie. Er is geen reden om aan de informatie te twijfelen.

De journalist heeft het appartement te goeder trouw bezocht op uitnodiging van en samen met de eigenares. Dat de eigenares de overeenkomst over de uitdrijving van de huurders (klager) uit de woning mogelijk heeft geschonden, kan de journalist niet worden aangerekend.

Rekening houdend met de ernst van de feiten, de acht vonnissen tot uithuiszetting en het onderzoek naar de diefstal van twee schilderijen, wat allemaal in het artikel aan bod komt, is de publicatie van de voornaam, de eerste letter van de familienaam, de leeftijd en de geblurde foto's geoorloofd. Dit strookt met de richtlijn over identificatie in gerechtelijke context en er is geen sprake van schending van de privacy.

Gezien de acht gerechtelijke bevelschriften tot uithuiszetting waarnaar het artikel verwijst, was wederhoor – overeenkomstig de betreffende richtlijn – niet nodig. Bovendien maakt de

journalist aannemelijk dat hij klager heeft proberen te bereiken, maar dat dit niet mogelijk was.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 23 juni 2022